

RETORN AL CLAUSTRE

Entro al jardí de nou, passat el fred.
En l'absència ha germinat una presència forta
que ha crescut a l'abric de l'hivern.
Quan van podar les roses jo en tenia de noves.
Quan el cerç es posava als llores
i el toc de les campanes era dur,
jo escalfava la casa amb esperança
i tot floria, dins, tot va ser tendre,
brillant, en una pau calmada
feta de música i poemes.

Ara surto de casa i retorno,
veig un gat, una rosa, tarongina,
sobretot tarongina per les núvies,
perquè és abril, i això no obstant
hi ha una taronja a terra.

*

15-4-18

Olga Xirinacs Díaz

